

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouißimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

Med. 30. De excellentijs Sacramenti Confessionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

MEDITATIONES, SACRAE
 confessioni, & communioni præ-
 mittendæ.

QVONIAM anima candor, qui via pur-
 gatiua scopus est, viriusque Sacramenti
 confessionis, & Eucharistia frequenti vsu per-
 fectè acquiritur: opera pretium me facturum
 existimaui, si nonnullas hoc loco Meditationes
 insererem, quibus ad ea dignè suscipienda nos
 disponeremus: Eâdem verò operâ Tyronibus via
 ostendetur, eius præparationis instituenda; &
 magna frequentis eorundem sacramentorum
 vsus existimatio, eorum mentibus ingenerabi-
 tur: qua Deus nobis tanquam præsentissima sa-
 lutis nostræ remedia constituit.

MEDITATIO XXX.

DE SANCTISSIMI
CONFSSIONIS SACRAMEN-
ti præstantia, & virtutibus, quæ in
eo exercentur, gratiisq; quæ in
eadem recipiuntur.

PUNCTVM. I.

S. Tb. 3. p. 9.
 8. 4. 6. & 7.

CONSIDERANDVM primum est,
 quantum beneficium Ecclesie, & mihi
 eius membro, Deus contulerit, dum

Sanctissi-

Sanctissimum POTENTIAE Sacramentum instituit: ac perpendenda nonnulla, quæ, cum eius beneficij præstantiam aperiunt, ad eiusdem frequentem usum alliciunt.

PRIMUM, quod cum solius Dei proprium sit, peccata dimittere, iuxta illud Isaie: a *Ego sum, ego sum ipse qui deleo iniquitates tuas propter me*: idem tamen eam potestatem sacerdotibus permiserit, certos nos reddens, approbaturum se in cælo, quam illi sententiam tulerint in terra, benignissimè autem voluit hos ministros homines esse, peccatis sicut cæteros obnoxios, & eodem porro poenitentiae remedio indigentes: ut maiori peccatorum ad se venientium commiseratione tangerentur. Potestatem verò ad eam amplam eis contulit, ut nullum, quamvis gravissimum, sibi reseraverit; nec peccatorum, quæ dimissuri essent, numerum præfixerit; aut, quoties peccatorem redeuntem absolvere deberent, constituerit. Imò S. Petro de numero hoc percontanti, responderit: *c non septies tantum, sed septuagies septies*, hoc est sine numero & limite, fratri veniam flagranti esse remittendum. I. a Isa. 43. 25. b Ioan. 20. 23. c Matt. 18. 22.

Ex quibus mirum in modum summa DEI bonitas & clementia elucet; nec non ingens ignoscendi nobis desiderium. O benignissime Pater, septuagies septies, & totidem vicibus millies repititis laudent te omnes beatorum spirituum chori, pro insigni hoc beneficio, quo nos peccatores in terra degentes affecisti: ut toties nobis peccata remittere velis; quoties

aliquo nos scelere obstringimus: si deliquisse dolentes, veniam postulemus: eò quòd tua misericordia maior sit, quàm nostra miseria. Magnà igitur fiducià accedam, vt illatà iniurià veniam impetrem; quandoquidem ipsemet, cui illam intuli, ad eò liberaliter benigneque veniam mihi offert.

II.

EXPENDENDVM deinde, summum hunc Dominum & iudicem, seuerissimum illud de vita & actionibus nostris iudicium, quod tum priuatim in fine vitæ cuiusque, tum generatim omnium in nouissimo die, instituturus est in mitissimum illud, quod in hoc sacramenti foro transigetur, ita commutare; vt iuxta Apostoli sententiam. *d Si nos ipsos diiudicauerimus*, si in hoc nimirum Sacramento à Dei ministro iudicati, & absoluti fuerimus: *non utiq;* de eisdem actionibus iterum iudicandi, aut propter illas damnandi simus: Nam & in hunc sensum scriptura loquitur, cum dicit: *e Non consurget duplex tribulatio, aut vindicabit Dominus, bñ in id ipsum, in tribulatione.*

d 1. Cor. II.

31

S. Cypr. ser.
de Passio.

e Nahum.

1.9.

III.

f Zach. 13. I.

DENIQUE, sacramentū hoc, est f *Fons ille aqua vite*, quē (iuxta Zachariæ prophetiā) Deus in Ecclesia cōstituit in *ablutionē peccatorū*; ad sanandas aegritudines, & vulnera vitiorū, ad vitā gratiæ, charitatis, & virtutū splendorē restituendum; ad amissa merita reparanda, & reliqua peccatorū damna instauranda: Est fons perennis & patēs, nullo vnquā tēpore exiccādus; nec à Deo dū viuemus obstruēd⁹: potius in votis est illi, vt statim atq; lapsi, & maculati fuerimus,

ad

ad fontē, ablutionis gratiā accedam^o. Benedi-
ct^o ille sit fōs bonitatis diuinę, è quo hic tanta
ei^o misericordię scaturit. Accede, anima mea,
ad g^o fōtē hūc Saluatoris, ex quo hauries aquā sa- § Isa. 13. 3.
luris: accede autē cū tristitia q^d ē ob tua pecca-
ta; sed simul cū gaudio ob spē ea in illo abluēdi
Punctū hoc fufius in 5. Part. medit. 9. deducetur

PUNCTVM II.

CONSIDERANDVM deinde, quā sit o-
pus pręstās ipse confessionis actus, quò
ad frequentiorē eius exercitationē ma-
gis alliciar: Perpendens, institutū à Christo ef-
se hoc Sacramentū in Ecclesia, vt homines ex
ppriis peccatis occasionē sumerēt, excellētes
virtutū act^o eliciendi, quibus detrimēta, ob sua
peccata accepta, repararēt; lucra noua acqui-
rerent. Hi autem actus pręcipue sunt septem.

PRIMVS est actus FIDEI, quo firmiter cre-
dimus, Potestati remitti peccata, quę ad so-
lū Deum alias spectat, sacerdotibus ita factam
a CLAVES QVE Regni cęlorū, quibus eius por- a Matt. 18. 18
tas aperiāt, ita eorū manibus traditas: vt gra-
tię, dona q^q; cęlestia ad peccatorū iustificatio-
nem, per illorum hoc munus descendant: &
iustificati ad Regnum illud admittantur.

SECUNDVS est SPEI, quę omnē humanam
superat: Nā quę apud mundi huius tribunalia
confessio fit, reum condemnat; quę verò in
huius Sacramenti tribunali, eundem absoluit.

TERTIVS est CHARITATIS, qua vehe-
mens concipitur dolor, ob infinitam bonitatē
offensam, & eius amissam gratiam; desideratur

verd ex toto corde eius recuperatio, vt ex toto corde Deus ametur, & impèrè eidè seruiatur.

IV. **QUARTVS** est heroicæ **HVMILITATIS**, qua peccator non Deo tantùm, sed homini etiam se subiicit, dum secreta conscientia Dei ministris aperit, quamuis magnum id pudorem & confusionem ipsi adferat: quam tamen sponte subit, Dei amore, quem antea offenderat, libenter amplectitur; etiam desiderans, eo se loco apud omnes esse, quo reuera est, peccatoris nimirum.

V. **QUINTVS** est excellentis **OBDIENTIAE** in re valde ardua, vt proximè dictum est, subiiciendo se confessario, tanquam sibi superiori; vt in omnibus obtemperet, quæ ipse iniunxerit.

VI. **SEXTVS** est sublimis exactæque **IUSTITIAE**: qua ipse peccator contra seipsum agit accusatorem, testem, Iudicem, sententiaque executorem; nec coactè, sed sponte se ministrorum Dei iudicio subiicit, animo, eorum sententiam amplectendi; eaque ratione illatas Deo iniurias in seipso vlciscendi, acdamna, si qua proximo intulit, reparandi.

VII. **SEPTIMVS** est insignis **FORTITVDINIS**, qua seipsum vincit, & naturalem ac vehementem ad sua contegenda & excusanda peccata propensionem sicut filius Adami pro parentis, à quo omnes homines illam hereditate acceperunt. Quamobrem qui seipsum in hoc vincit, plus quàm homo est censendus: quod indicasse videtur Iob, dicens: b 81

b Iob 31. 33.

abscondi.

abscondi, quasi homo, peccatum meum. Imò ma-
iori nonnunquam fortitudine ad peccatū hu-
militer & ingenuè cōfitemdum opus est; quam
fuerit ad illud non admittendum. Teste enim
S. Gregorio, maius homo certamen subire cō- 22. Mor. 6.
suevit, ad commissum facinus aperiendum, 24.
quàm ad resistendum eidem. Ac proinde non
est minus admirandus, qui demissè sua peccata
confitetur, quàm qui alias virtutes exercet.

SEPTEM hi heroici actus confessionem ita
comitantur, ut magnū apud Deū meritum; nec
minorem apud Angelos, & prudentes confes-
sarios gloriā, obtineat: ac proinde meritò con-
tendam, magno illos spiritūs feruore, quàm
potero perfectissimos elicere: quò fructus
confessionis sit copiosior: Dicam quē mihi ipsi
illud Ecclesiastici: *c Da, & accipe: & iustifica* c Eccl. 14. 16
animam tuam. Et siquidem Deus septem tibi
capitalia remittit peccata, & septem spiritus
sancti dona communicat: redde tu eidem se-
ptem hosce actus, quibus te ad ea dignè susci-
pienda disponas. d *Oscita septies exemplo pue-* d 4. Reg. 4.
ri illius, quem Elisæus propheta à mortuis exci- 37.
tauit, proferens imo ex pectore septem hosce
affectus; ut ad nouam te Deus vitam exsuscitet;
& ad summum illius fastigium extollat.

PUNCTVM III.

TERTIÒ, perpendēde sunt gratiæ, & be-
neficia, quæ Deus largitur ijs, qui debita
dispositione sacramentum hoc rite quæ
suscipiunt: quæ ad tria illa reduci possunt,

a Rō 14. 17.
b Matt. 3. 2.

in quibus Apollonius Regnum Dei poluit, a Re-
gnum, inquit, Dei est IUSTITIA, & PAX, &
GAUDIUM in spiritu sancto. Hoc enim b Re-
gnū omnibus verè pœnitentibus promittitur.

I.
S. Aug. in il-
lud Psal. 95.
Confessio &
pulchritudo
in conspectu
eius.

c Apoc. 22.
11.
c Eccl. 18.
22.

PRIMÒ, confert illis IUSTITIAM, siue
iustificantem gratiam, dum ab omnibus pec-
catis liberans, Dei amicos, & filios adoptiuos,
Regniq̄ue illius hæredes constituit. Cùm hæc
gratia charitatem quoque, cæterasq̄e virtu-
tes infusas, & Spiritus S. dona impertitur; nec
non veram animæ pulchritudinem, quæ sem-
per est cum humili confessione coniuncta. Il-
lis verò, qui ad confessionem cū Iustitia acce-
dunt, eandē adauget, & impletur illud Apo-
calyp. c Qui iustus est, iustificetur adhuc: & illud
Sapientis: c ne verearis vsq̄ue ad mortem iusti-
ficari.

II.
d Mich. 7. 19
d Prov. 16. 7

DEINDE, largitur PACEM supernatura-
lem: non solùm quòd eos secum reconciliat;
verum etiã, quòd in gloriosè victoriæ præmiū,
quam de seipsis referunt, dum confessionis dif-
ficultates superant, triplicè illis de hostib⁹ vi-
ctoriam tribuit. Nam alios profligat; alios in
fugam conuertunt; reliquos sibi subiiciunt. d
Peccata enim ita profligat, vt in profundā ma-
riū proyiciat; Demones cum vniuersis eorum
tentationibus ac molitionibus fugam capesse-
re cogunt: nihil enim maiorem illis terrorem
incutit, quàm si conscientia vulnera perito ca-
curandi medico manifestentur; Passiones de-
niq; & vitia carnis spiritui subiiciunt. Nam,
ait Sapiens: d Cum placuerint Domino vicio-
sinè,

minis inimicos quoque eius conuertet ad pacem.
 Quare optimum ad tentationes, & passiones
 debellandas medium est, si eas confessario, &
 Patri spirituali detegas: nam quando illæ la-
 tent, Diabolus uiuit in pace, nos uero in peri-
 culoso certamine: ubi autem illæ aperiuntur,
 ille fugam init, nos uero ad pristinam reuertimur
 pacem.

*Cassi Coll. 2.
 c. 10. & 11.*

TERTIO, dat illis GAUDIUM in Spiritu
 sancto: nam timoribus atq; tristitijs omnibus
 expulsis, quæ ex mala conscientia nascuntur:
 ingenti eos gaudio replet, ob adeptam remis-
 sionem peccatorum. quod Dauid insinuauit,
 cum dixit: *e Auditui meo dabis gaudium & læ-
 titiã; & exultabunt ossa humiliata.* Cum enim
 grauissimum peccatorum pondus tollitur, quo
 premebantur; & tristitiæ spiritus pellitur, qui
 exsiccabat ossa, eosq; consumebat, reuiuiscunt;
 & certa spe uenire, uitæque æternæ arrabone,
 qui ex ea nascitur, capita attollunt.

III.
*S. Bonaa. in
 Specul. disci-
 pl. p. 2. c. 3.
 e Psal 50. 10*

HAC consideratione meipsum excitabo,
 ad omnia, quæ ad veram integramque Confes-
 sionem faciendam necessaria sunt, perficienda:
 quantumuis ardua illa, labore, & pudore ple-
 na esse uideatur, Perpendens mecum: uel nul-
 la illa esse, uel prorsus exigua, si cum eximijs
 bonis, quæ Deus, daturum se mihi pollicetur;
 & sempiternis malis, quæ hac ratione euadam,
 conferantur.

Adhæc, si memoria repetam omnia, quæ
 Christus Seruator noster pro peccatorum
 meorum expiatione fecerit; ac: hosque dolo-
 res,

res, & cruciatus, quos eadem causâ sustinuerit: mox mihi exigua omninò videbuntur, quæ à me exigit, vt illis ignoscat. Si deniq; ex instituto in eam cogitationem incumbam, vt benè intelligam, quàm multa, & grauià Deus à me posset exposcere, si rigore iustitiæ suæ vti vellet: (siquidem æternos cruciatus, pudorem & confusionem æternam sum promeritus) mox exigua & pauca videbuntur, quæ nunc à me exigit, vt omnia illa, quæ petere poterat, mihi remittat. Quare ad ea, quæ exigit præstanda, illis me verbis ab aliquo monei cogitabo, quæ serui Naaman illus Syri Domino suo dixerūt.

f 4. Reg. 5.
13.

f Pater, & si rem grandem dixisset tibi Propheta, certe facere debueras: quanto magis, quia nunc dixit tibi: lauare, & mundaberis. O igitur anima mea: Si Deus multa, eaq; grauià tibi imperasset, vt à lepra peccatorum tuorum sanareris: par erat illa omnia, summa animi promptitudine & fidelitate præstare: quanto ergo magis, dum rem adeo leuem, & facilem à te requirit, cōfiteri nimirum peccata tua, & sanaberis? lauare igitur septies in Iordane penitentia, confessioni tuæ septem illos affectus siue actus adiungens, & à delictorum tuorum lepra mūda euades. Gloriare cum S. Iob, quod

g Iob. 31. 33.

g non absconderis quasi homo peccatum tuum: neque celaueris in sinu tuo iniquitatem tuam.

h Eccl. 4.

h Amplectere consilium illud Sapiētis, h Pro anima tua ne confundaris dicere verum: est enim confusio adducens peccatum: & est confusio adducens gloriam & gratiam. Si pudore victus

pecca-

peccatum tuum celaueris; illud amplius augebis: si tamen, pudore victo, illud confessus fueris, eximiam in cælo gloriæ coronam pro hac victoria, quam confitendo culpam obtinuisti, consequeris.

MEDITATIO XXXI.

DE PRÆPARATIONE AD POENITENTIAE sacramentum.

INIS huius Meditationis est, vt ante ipsam confessionem iudicium quoddam adeo exactum de me ipso instituum, vt omnes difficultates, quæ in sacramentali iudicio, in quo Iudex est confessorius, occurrere possint, apud me ita expediam, vt in nouissimo illo, in quo supremus Iudex seuerissimam à me rationem exigat, securus existam. In hoc itaq; iudicio incumbit mihi munus Accusatoris, Testis, Iudicis, Rei, ac dominus sententia executoris siue mei ipsius carnisfici: ita enim S. Greg. Conscientia, inquit, accusat, ratio iudicat, timor ligat, dolor exerceat. Conscientiâ igitur me ipsum de omnibus omnino peccatis meis, nullo pretermisso, accusabo. Ratione, quid pro illis meritis fuerim iudicans, sententiam proferam, quam me ipsam ad grauem penam condemnem: Timore Dei, seueriq; eius iudicij me ita ligabo, vt ad quam debet penam, quam siue ratio ipsa dictauerit, siue confessorius

26. Moral.
c. 26.

pra-